

भायः,	भापः,	बिभासः,	बाभायः ;
भातुम्,	भापयितुम्,	बिभासितुम्,	बाभायितुम् ;
भातिः, ¹ प्रतिभा,	प्रभा, विभा,	आभा, भाः	भापना, बिभासा, बाभाया ;
^A प्रभानम्,	भापनम्,	बिभासनम्,	बाभायनम् ;
भात्वा,	भापयित्वा,	बिभासित्वा,	बाभायित्वा ;
प्रभाय,	प्रभाप्य,	प्रबिभास्य,	प्रबाभाय्य ;
भायम् २, } भापम् २, } बिभासम् २, } बाभायम् २ ; }			
भात्वा २, } भापयित्वा २, } बिभासित्वा २, } बाभायित्वा २ ; }			
² भातुः, ³ भानुः, ⁴ भामः.			

(1154) “ भाज पृथक्कर्मणि ” (X-चुरादि:-1857. अक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।

‘आमर्दे तु भनक्ति भाजयति गौ भाजेः पृथक्कर्मणि ॥’ (श्लो. 65) इति देवः ।
भाजकः- जिका, बिभाजयिषकः-षिका, भाजयिता-त्री, बिभाजयिषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककालयतिवत् (185) ज्ञेयानि ।
यत्प्रत्यये—^Bबिभाज्यः इति ।

(1155) “ भाम क्रोधे ” (I-भ्वादि:-441. अक. सेट्. आत्म.)

‘भामेर्भामयति क्रोधे तत्रैव शपि भामते ॥’ (श्लो. 149) इति देवः ।
भामकः-मिका, भामकः-मिका, बिभामिषकः-षिका, बाभामकः-मिका ;
भामिता-त्री, भामयिता-त्री, बिभामिषिता-त्री, बाभामिता-त्री ;

1. त्रियाम्, ‘आतश्चोपसर्गे’ (3-3-106) इति भावाद्वावल् प्रत्ययः । सम्प्रदादि-त्वात् (वा. 3-3-94) भावे क्तिप् तु भाः इत्यपि भवति ।
2. ‘कमिमनिजनिगाभा—’ (द. उ. 1-125) इत्यादिना तुप्रत्ययः । भातीति भातुः= प्रकाशः ।
3. ‘दाभाभ्यां नुः’ (द. उ. 1-143) इति नुप्रत्ययः । भानुः=आदित्यः, किरणश्च ।
4. ‘अर्तिस्तु—’ (द. उ. 7-26) इति मन्प्रत्ययः । भामः= क्रोधः ।
- A. ‘हरेः प्रगमनं नास्ति न प्रभानं हिमद्रुहः ।’ भ. का. 9.107.
- B. ‘.....ये ते निवासितधियो ह्यनुभिर्विभाज्याः ॥’ धा. का. 3.56.